

hogy a több helyen megválasztott képviselők, a képviselőház kebelében kötelessége nyilatkozni az iránt, hogy melyik mandátumot fogadja el: ez iránt nem nyilatkozom önk előtt se. — Nehéz helyzetemben választást, hogy ezen kerületek mind hármának választói öntudatos meggyőződés emberei, kik, ha hízelgek is magannak azzal, hogy talán személyre is voltak tekintettel, bizonyosan a politikai iránt akarták többségre emelni, melyet követnek bármi történjék is.

Magam részéről pedig biztosíthatom mind a három kerületet, melyben megválasztottak a felől, hogy bármelyiket fogadom is el, a másik kettőnek érdekét is ép úgy szívenem fogom viselni és érdekében mindent megtenni szent kötelességemnek tartom. (Éljenek.)

De miután politikai irántól szólottam, engedjék meg, hogy egy pár szót szóljak a hazában létező politikai irányzatokról. (Halljuk! Halljuk!)

Az egyik irányzat a szabadelyi párt. Ez feladatának tartja gondosan megóvni minden lehető veszélytől, hazánknak meglevő, meghatározott létező jogait. De feladatának tartja másfelől kerülni mindent, — a mi akár a külsőt, akár a belkét, a helyugalmat megzavarhatná, a mi bármi módon a létezőt, veszélyeztetné, mert azon meggyőződéstől vezéreltetnek, hogy nekünk mindenekelett békére van szükségünk, hogy anyagilag erősödjünk, izmosodjunk, hogy ha netán minden igyekezetünk dacára eljönne a zivatar, megerősödjék talajja a magyar államot, hogy dacolni tudjon minden veszéllyel. (Éljen helyeslés és éljenzés.)

Ezen feladathoz híven, kötelességének tartja a szabadelyi párt, felhasználva a béke és nyugalom perczeit, oda fordítani minden törekvését, hogy az állami élet minden terén az elmulasztottak pótolásának, a hibák szomorú következményei pedig orvosoltatásának. (Éljen helyeslés!)

Van egy másik irányzat: ez a szélsőbal Tisztelettel viseltetem minden párt iránt; a szabadpolitikai élet feltétele, hogy párok legyenek; de a szabadpolitikai élet megadja egyszerűen a jogosultságot, szabadsághoz mondani minden párt iránt, név. En a magam részéről azt hiszem, hogy ha valaki azt mondja, hogy rossz minden, a mi van; ha valaki azt mondja, hogy nincs semmi jó abban, a mi létezik, már ezáltal a kedélyek oly elkeserítésére vezet, mely mellett a helyugalmat megóvása lehetetlen. De ha még hozzá teszünk nem vagyunk megelégedve azzal, — a mi kölcsönös szerződés alapján készült, de nem várjuk be, hogy kölcsönösen lehessen azt megváltoztatni, mi megteszünk ezt egyoldalul, a meglevőnek veszélyeztetése nélkül: a ki, mondok, ezt mondja, az vagy önmagát ámtija, vagy nagyon számít a mások hisztékenységére.

Mert meggyőződésem az, hogy a kölcsönös egyetértéssel alkotott törvényeknek a másik rész által egyoldalú megváltoztatását a magyar nemzet soha tűrni nem fogja, de nem is kívánhatja, hogy a másik szerződő fél el-törje; a ki tehát egyoldalú megváltoztatásról beszél, a nem beszélhet alkotmányos uton és nyugalmas megváltoztatásról.

Hasonló azon párt irányzata, mely tökéletesen elkülönített hadsereget, külön külügyi vezetést, és egyáltalában az állami élet minden factorának teljes kifejtését igéri. Igéri egyuttal az állam kiadásainak, a polgárok terheinek leszállítását: Ismét oly valami, melyet a ki hirdet, vagy maga ámt, vagy mások hisztékenységére épít. (Ugy van!) mert 45%-je körülbeül a hadseregnek az, melyet a magyar korona országai adnak, de 30%-el viseljük a terhet. Ha külön hadseregünk volna, ugy a 30 millió helyett fizetnénk 45 milliót; hogy lehet ekkor terhek leszállításáról beszélni, nem tudom felfogni. Azoknak, a kik azt mondják, hogy mi nem tartanánk ily nagy állandó hadsereget, azt mondom tisztelt polgárok, legyenek meggyőződve, senki jobban nem kívánja, hogy megszűnjék a szüksége a hadseregek tartásának, mint én, de vajjon melyik, hazája

jövőjére, biztonságára gondoló ember lehetne képes azt mondani, hogy látom, közel és távol minden állam talpig fegyverben áll, s csak mi tegyük le a fegyvert? Inkább el kell tűrni a ránk nehezédő terhet, sem hogy az édes haza biztonságát veszélyeztessük.

Az a különös, tisztelt választók, hogy éppen ugyanazok, kik minden bokorban látnak ellenséget, látják ott is, ahol nincsen és mégis véderő-leszállításról beszélnek! Nem akarok bővebben időzni e tárgyánál, csak fel akartam írni a figyelmet hívni, mert én ezen politikát veszélyesnek tartom.

Van még egy párt, mely olykor egyesült máskor mérsékelt ellenzék nevezet alatt fordul elő. Nem tagadom, sok jeles tagja van e párt-nak, egyenkint mindenkinek megvan saját politikai irányza, de zavarba jövök, ha a párt politikai irányáról akarok szólni, mert én még eddig nem tudok embert, ki megmondhatná, hogy a jeles hazafiak közös irányzata, közös programja, közös megállapodása micsoda? Meglehet folynak a kísérletek, és rövid idő alatt meg fogjuk tudni, most azonban még tudni nem lehet. Egyet kifizetek, mely megegyezési nézetemmel, hogy ők sem akarják veszélyeztetni azt, ami van, nem akarják bolygatni a létezőt.

Azokban tisztelt választók, még e téren is nagyon eltérők a nézetek, egy rész hirdeti, hogy a vámszöveget fenn kell tartani, a másik azt mondja, nekünk okvetlenül külön vámterület kell. — Jól tudom, hogy az e politikai irányokkal okvetlenül kapcsolatban nincsen; az 1867. törvény ép úgy az 1878-diki kiegyezési törvény épen fentartotta Magyarország jogát ahhoz, hogy ha kívánatik, külön vámterületet is alkothasson. Fen kellett azt tartani és fen fog kelleni tartani, mert csak ezen jognak épségben tartása mellett lehet azó méltányos egyezkedésről. De nem tagadhatja senki, hogy külön vámterület közben eső vámsorompóval a közgazdasági téren surlódásokra vezet s a politikai élet nyugalmára is rossz hatással lesz. De én, miután magam részéről a kérdést szóba hoztam, szóba hoztam azért, mert programbeszédemben, hirtapokban új pártalakulások szerepelt. Engedjék meg, hogy ez iránt is elmondjam nézetemet. Én, tisztelt választók, már 1867-ben, mint az ellenzék egyik tagja, közös vámterület mellett voltam, voltam nem politikai, hanem tisztán nemzetgazdasági oknál fogva.

Azt mondják a közös vámterület az oka, hogy nem fejlődhet nálunk a magyar ipar. Nézzük meg mi történhetik külön vámterület mellett. Vagy követünk szabad kereskedelmi politikát mit én, ha Európa összes államai is azt követik, egyéni meggyőződésem szerint a legjobbnak tartok, vagy követünk védmamos politikát. Ha szabad kereskedelmi iránt követünk, akkor az itt fejlődésnek indult kézi-ipar nemcsak az osztrák, hanem a sokkal fejlettebb angol, francia, német és belga iparral fog szembe állni. Ha követünk védmamos politikát, mi lehet akkor? Igaz, hogy erős védmakkal lehetne it a gyár-ipar több ágainak fejlődését előmozdítani és némi segítséget adni a kézi iparnak, azonban nagyon kétkélem, mert bár a kezipar némi egyes ágazatai kapnának elfogultatást, de sok ágazat van mely most is a gyári-ipartól szenved nyomtatás s még inkább szenvedne ha a gyárpar közelebb hoztatna hozzá.

De menjünk tovább, hiszi-e valaki, hogy ha mi élve jogunkkal, mit kétségbe senki sem vonhat, vámsorompót állítunk és védmakkal elzárjuk, ugy a külföld, mint Ausztria nem zárja-e ki nyers terményeinket? A ki ezt hiszi, nagy illúsióval bír. Volt idő, midőn lehetett a gyár-ipart fedezni védmakkal, de azért a szomszéd országok saját érdekében nem gátolhatták a mi nyers terményeink kivitelét, de most Amerika és Oroszország concurrentiája mellett suttanjának mi Ausztria iparát, — ezáltal mi a magunk nyers terményeink kivitelét suttanjának. Az eredmény nem lenne egyéb mint drágább megvétele itt az iparczikkeknek;

a mi nyers terményeink pedig értéktelenné lennének.

Azokban t. választópolgársak, nem akarom, hogy azt higgye valaki miszerint én azon nézetben vagyok, hogy a közös vámterület csak Magyarországban áll érdekében; épen annyira érdekében van az a monarchia másik államának is, mert a mily kár lenne reánk névze a védmamos politika, époly kár lenne Ausztriára névze iparának kizárása a magyarországi piacról. Nekik szükségük van a magyarországi piacra, de épen ugy szükségük van a mi nyers-terményeinknek Ausztria piacára; ezekből legyenek méltányosak egymás iránt. A közös vámterület megszüntetése az anyagi érdekek terén surlódásokra vezethet és azokból politikai surlódások fejlődhetnek; de az önálló vámterület joga fentartandó azért, hogy nem várt esetben ne legyen kénytelenek egy méltatlan egyezményre rá állani.

Ha t. választópolgárok megengedik jeleni kívánom még azon fő tárgyakat, melyek ugy hiszem hogy a jövő országgyűlés figyelmét nagy részben igénybe veszik. (Halljuk!) A mint méltóztatnak tudni, a horvát szlavon határ-örvidékek Horvátországgal tetting egyesítése megtörtént, tehát az utolsó előtti lépést mentül előbb az utólsónak kell követni, — hogy a magyar szent korona országainak ezen része is politikai jogaiba bevezetessék.

Oly tény ez, mit az ország régen sürget, mit csak a legközelebb is az ellenzék párt sürgetett — én mind e mellett meg vagyok győződve, mert már jelelt látom, hogy ezen tényért a kormány meg fog támadatni; meg fog támadatni az eljárási módot, melynek igazolására csak azt mondom, hogy e mód ugyanaz, a mi régebben kötettetett a határ-örvidék egyes részének polgárosításánál. De meg fog támadatni azért is, hogy a kormány a határörvidéket a horvátoknak oda adta, pedig régi törvények adták oda — nem a kormány — hogy magának biztosíthassa a horvát szavazatokat.

Nem akarom fejtegetni mennyire méltatlan, az ország képviselőinek egyrészt ugályítani oda hogy az ha nem is, személyes érdekek, de adandó szavazatok felett alkuszik. E vád felemeltetett sokszor hangzott. Mi volt a kormány eljárása? a mult országgyűlés vége felé behozott egy új törvényjavaslatot, hogy megfiztse a tévedést, mi 68-ban elkövetetett akkor, midőn a határörvidék egyesítése esetéről oly tulságos számot állapított meg az országgyűlés a horvát képviselők számára s hogy ez által a horvátoknak oly tulságos befolyás adatott a magyar országgyűlésben, ezen törvény következménye volt.

Belátta ezt Horvátország józanabb része is, hogy nem helyes, a jelen törvényjavaslat szerint tehát a horvát képviselők száma 14-el lesz kevesebb, mint lett volna a 68-iki törvény szerint. Azt hiszem ily törvényjavaslattal a horvátországi képviselők szavazatait megszerelni nem lehet. — Tette pedig ezt a kormány akkor, midőn még fontos kérdések, addórtvények is voltak függöben és a többség igen csekély volt az országgyűlésben. (Ugy van.) Ha tehát a mit a haza érdekében kellett tenni, megtette akkor, midőn a horvát szavazatokra szükség volt; — azt mondani, hogy a kormány többséget akar a horvátokkal biztosítani, ez üres rágalom. — Megkívánom még jegyezni és ez becületére válik a horvát képviselőknek, hogy a többség ennek dacára is a kormány javaslataira szavazott.

Másik kérdés. t. választópolgárok, Fiume kérdése: (Halljuk.) Nagyon hibás dolognak tartom, ha valaki azt mondja, hogy Fiume közjogi hová tartozását tisztázni kell, mert a ki azt követeli, azt látszik beismerni, hogy tisztázva nincs. Az én meggyőződésem szerint ezen helyzet dic-ó emlékül Mária Terézia decretuma óta biztosított, nem lehet tehát szó ennek biztosításáról, de lehet szó a részletes intézkedésekről, mit a 68-iki törvény függöben hagyott, de a módot rá megjelölte. A kérdés ezen

részét a kormány teendő közé számítja. Csa még egyet Fiuméről. Rendszeren ugy szokták oda állítani, hogy Fiumét Magyarországban meg kell tartani, a helyzetét biztosítani. Én ugy állítják oda azt a tényt és sajnos, hogy Horvátországban is ugy fogják fel, — mint egy Horvátország elleni politikának kifolyását. Ez is nagy tévedés: Fiume az államnak az, a mi lenni kell, hogy akár Magyarországban akár Horvátországban használhasson. A törvéntek után is sok befektetés kell, a vasutakat javítani kell, de mind ez csak ugy lehet, ha Fiume közvetlenül Magyarországhoz tartozik; mert ha Horvátországhoz tartoznék Fiume, elcsenevészne, sőt Horvátország nem volna képes megtartani; ellenben ha megmarad Magyarországhoz való tartozásában, a magyar korona minden tartományának sőt mint legközelebbiek Horvátországnak is legnagyobb előnyére szolgálja.

Temérdek a teendő minden terén az állami életnek; — törvénykezésünknel még és büntető eljárás hiányzik, — magán-jogi törvényeink terén nem sikerült még eddig az egész codexet megalkotni az országgyűlésnek, csak egyes égető magánjogi törvénykezési intézkedéseket tett. Es itt csak azt engedjék megjegyeztem, hogy ezen kormányról, tán leginkább rólam azt mondják, hogy nincsen érdeke a törvénykezési reformok iránt. Kérek mindenkit, vegye kezébe az 1867 óta alkotott törvényeket, s leszámítva az első foku bíróságok rendezését, leszámítva a nem igen szerencsés perrendtartás és a bírói felelősségről szóló igen fontos intézkedéseket, ami tüzetes codex-intézkedés történt, mind ezen országgyűlésen történt: kereskedelmi törvény, büntető codex, csódtörvény, és sok más, melyet elsorolni nem kívánok.

A köz igazgatás kérdése is nagyon foglalkoztatja az embereket. En tisztelt választók, azon nézetben vagyok, lehet jó közigazgatás, lehet állami közigazgatás, választott tisztviselőkkel, ha a kellő elemek meg vannak, lehet rossz kinevezett tisztviselőkkel is; itt tehát a cél az, — a mit tekinteni kell és azt elismerni, hogy a modern államokra névze a jó közigazgatás oly fontos tényező, hogy ha azt az eddigi rendszer mellett nem érjük el, székíteni kell vele. Mindenekelett magam részéről szükségesnek tartom, különösen a megyéket illetőleg, kimondani, hogy a mai közigazgatás oly sokoldalú képességet kíván a megyei tisztviselőktől s újabb törvényeink annyi teendőt ruháztak rájuk, hogy majdnem lehetetlen, mikép mindig oly pontossággal megfeleljenek mint ahogy kell.

En azonban azt óhajtanám, hogy a törvényi alapon kifejtett közigazgatásnak ovassék meg a mód bebizonnyítani a közigazgatás tovább folytására való képességet; azon fogok lenni, hogy törvény által némely esetben tapasztalható visszajeléseknek, elvejtétesék és csak akkor fogom magam elszánni fajó szívvel szakítani, a régi rendszerrel, ha azon meggőződésre jutnék, hogy nincsen meg többé az az elem, mely által a közigazgatás jóvá tenni lehessen.

A teendők sokaságát csak röviden óhajtom felszámítani, mely a közigazgatásra államgazdasági tekintetben, mezőgazdasági, ipar, kereskedelem emelése szempontjából var. Mind el sorolni ezeket tulságos igénybe vétele volna figyelmőknek, — csak azt kívánom megjegyezni, hogy mind ezen téren tenni kell a lehetőt. — De sem ezeknél, sem az oly nagy fontosságu közművelődési kérdéseknél az ország pénzügyi helyzetét figyelmen kívül hagyni nem lehet.

Sajnos dolog, de deficitünket megszüntetni még eddig nem lehetett; de a rend helyreálltával állami hitelünk is megszilárdul; a deficit már ma is csekélyebb, mint ezelőtt 6 évvel volt. Az államhitel megszilárdulására névze szokás azt mondani, hogy abban a politikának semmi része nincs; ezt okozza a béke és a beállott pénzűség. Ha csak azt lehetne felmutatni, hogy egyes állampapiraik 10—15%-tel felszokkentek, akkor talán azt

kis kezét hevesen dobogó keblére szorítva, mint valami fiatal leányka.

— Álom ez vagy valóság? — töpreng magában Buksy Gáspár barátunk.

S a csodás tünemény ott áll előtte és nem tűnik el. Ott áll egész ingerlő szépségében. Oly bájos, oly fiatal, hogy Dr. Kurucz Gábor, akit pedig nem igen szokott meghatni valami, meglepetve tekint rá:

— Átkozott kis boszorkánya, hát so' se fog megvándulni.

A mint ott áll, kiadhatná magát tizenhat éves leánynak, főképp így lámpavilág mellett. És a mint fölemeli szép szemét, e szemeknek kifejezése is oly egészen megváltozott a csintalan, ideges, kaczerkódó pillantás helyett oly szende, oly eimélázó, oly félnék.

— Na ez egészen új szerepe, — morgog magában az orvos, — kíváncsi vagyok rá meddig folytatja?

Minthogy azonban a dologban semmi nagy veszedelmet nem lát, ha újabb Buksy Gáspár urócénk egy darabig a szende hölgyecske gondviselése alatt marad, hát nem is tesz az ellen kifogást az orvos. Haza szállítani ilyen állapotban különben sem lehetne az urfit, hát természetesen, hogy itt kell hagyni.

A seb különben, — ugy hiszi a doktor, — nem veszélyes. A golyó nem érintette a tüdőt s nem sértett meg semmi nemesebb organikus részt. Hanem a sebesült nagyon sok vért vesztett. Nem tudták becsületesen bekötni a sebet s mire az orvos megérkezett, már csaknem féhalott volt, ugy elalélt. Most csak vigyáznak rá, mert ha nem vigyáznak, hát könnyen elpatkolhat.

A szüleit tudósítják, de ne csináljanak

semmi komédiát, a pátiensnek nyugalomra van szüksége, ez a legfőbb. Most pedig hagyják aludni.

— Nem viraszthatok mellette? — kérdezi a grófné.

Az orvos vállat von:

— Viraszthat, de az ártani fog a teintjének. Semmi sem rongálja ugy az arczbőr szépségét, mint az éjjeli fennmaradás.

A grófné mosolyog:

— Ne félsem ön. Vau arra is segítő szer.

És a grófné ott marad a beteg mellett, ápolja őt, örökdió lázas álmai fölött.

Ha egy pohár vizet kér a szomsjas ajk, Neszti grófné nyújtja azt a poharat. Ha a beteg feje nem pihen jól, a Neszti grófné gyöngéd keze igazgatja meg a vankosokat.

— Oh! édes lelkem, egészen belefárad, szól a beteg édes anyja hálásan.

Az egész Buksy familia a kastélyba költözött. Tamás ur versenyt füstöl a grófnál s olyan szűz magyar kapadobányt hoz, hogy bűdös lesz tőle az egész kastély környéke.

A tekintetes asszony beleavatkozik mindenbe, oktatást ad a szakácsnénak, hogy mit főzzön, kiszítja a szobaleányt, elcsapatással fenyegeti az uszt, fölturkálja az éleskamrárt, betekint a zsíros bődnöbe, megváltoztatja a butorokat, egyik szobából kihordatja, a másikba behordatja s össze-vissza forgatja az egész házat.

Néha eljön a nagy hazafi, idősb Buksy Gáspár ur is rengeteg ósz szakálával és olyankor hosszn predikációt tart a haza gázós állapotáról, miközben arca folyvást mosolyogni látszik, hogy hogy nem tudhatni voltskép, kit akar kifigurálni, magát-e vagy másokat.

Hátszegy Muki gróf lomha egykedűséggel nézi mindent; hanem egyszer aztán sok lesz neki a haza gázós állapotáról való predikáció, a tekintetes asszony rendezkedés s a Tamás ur szűz magyar kapadobányja.

— Hallja, — szólítja meg az orvost, — nem csinálhatna maga nekem barátságából, hogy az a fiatal ember már fölkeje?

Dr. Kurucz a vállait rángatja. Biz azt nem csinálhatja előbb, mint mikor itt lesz az ideje.

— Hm, hát eltemetni nem lehetne?

— Dehogynem, ha meghal.

— Hisz ugy értem.

Az orvos dühösen szögezi szemeit ómlótóságra; hanem az a puffadt, kövér arcz oly tökéletes lelki nyugalmat fejez ki, hogy az orvos nem állhatja meg, hogy végre harsogó kaczagásra ne fakadjon.

A pátiens állapota a közben javul valamit, de igen lassan, mert a sebláz nagyon elgyöngösi. Az erős testalkatu ifju egészen árnyékká szaradt.

Mikor végre annyira javult már, hogy nem kellett fekdünie, hanem fennjárt a szobában, sőt egy kis sétát is tehetett a kertben Buksyék illőnek vélték, hogy haza vigyék a fiokat.

Az utolsó reggel, miatt Buksyné tekintetes asszony a pakolással volt elfoglalva, Buksy Tamás ur pedig hires Fecske agárnak véselt dolgait magyarul a grófnak, ki álmosan főfékeibe hallgatta jeles állat hőstetteit, Neszti grófné még egyszer utolsón kiment sétálni a kertbe az ifjuval.

A verőfény még seleg volt, hanem már megállott az ósz lehellete a színehagyott,

ritkuló lombokon. A fák hullatni kezdték sárga leveleiket.

A szép asszony szívét csodálatos érzés fogta el. — Mintha érezte volna, hogy az ő életének is közelget már ősz szakja.

De nem akart helyet engedni ennek a mélabus gondolatnak s bosszankodott miatta önmagára. Erőitett vidámsággal akarta pótolni azt. Szeleskedett, fecsgett, bohókodott s idegesen közbe-közbe nevetett minduntalan.

A fiatal ember hallgatott. Kedveltségét levertségét, ugy látszott, még nevelte ez a dévaj vidámság, mely mindenből guntt úz.

— Ugyan szóljon már, mond-on valami szép bókot, utójára, — nógatá néma lovgáját Neszti grófné.

Fekete szemei ugy fénytettek, apró fehér fogai ugy villogtak, gömbölyded vállaskái idegesen megmegrándultak.

— Szóljon már valamit. Maga azelett annyit tudott beszélni.

— Mit mondjak? — susog az ifju; — hogy szép? hogy bubájos? hogy szeretem? hogy örömet meghalnék önért?

— Nem ezt, nem ezt. Ezt már mind hallottam. Tudja, hogy én mindig valami új után kívánkozom. Állhatatlan vagyok, szépséyes vagyok. Nem hallotta még? Nem ismer még?

Kis keze idegesen tépi szét egy virág leveleit; aztán mintha ez nem volna még elég apró fogcskái közé szedi a letépett virágleveleket s aztán egészen összeharapdálja. (Folyt. köv.)

Budapesti Hirlap.

A legolcsóbb politikai, gazdasági és szépirodalmi napilap.

Ara egy évre 14 forint, félévre 7 forint, negyedévre 3 forint 50 krajczár, egy hónapra 1 forint 20 krajczár.

Megjelenik minden nap, **ünnepek és vasárnap utáni napokon is**, gazdag és érdekes tartalommal **tíz tizenkét oldalnyi terjedelemben**. Különös gond van arra, hogy **a hölgyek is** oktató és szórakoztató olvasmányokat találjanak a „Budapesti Hirlap”-ban.

Minden bel- és külföldi politikai és társadalmi esemény a legjobb forrásokból hiven és kimerítően közöltetik.

A „Budapesti Hirlap” hazai és külföldi nevezetesebb városokban rendes tudósítókat tart.

Minden fontosabb s érdekesebb eseményről **külön tudósítói** értesítik a közönséget.

Tárca, ismeretterjesztő és apró humorisztikus cikkein kívül rendszeren közöl egy-egy jelesebb regényt.

Művészeti, irodalmi és szakbeli rovatai, valamint az újdonságok rovata különös gonddal van összeállítva.

Politikai magatartása ellenzéki, pártállásfoglalás nélkül, tehát független minden irányban, azaz a szabad szó, a szabad vélemény, a szabad meggyőződés védelme és képviselése.

A „Budapesti Hirlap” a szellemi munka önvédelme hozván létre szemben a tőke s a tőzsér zsarnokságával, kötelessége marad e lapnak továbbra is a szellem függetlenségének zászlaját lobogtatni szemben az anyag és tőke erőszakosságával.

De minden dolgunk kezdete és vége: **Magyarságunk megővése, szakadatlan hangoztatása nemzeti érdekeinknek, melyeknek minden más tekintetet alája rendelünk.**

Iránytünk a magyar nemzeti szempont, célunk a magyarság terjesztése mindenek felett és minden áron.

A „Budapesti Hirlap” rendes cikkírói közül

K A A S I V O R B bárót

e lap főmunkatársát,

R Á K O S I J E N Ő T

a vállalat társtulajdonosát

nevezük meg. A belmunkatársak kik harmadfél éven át részt vettek a régi firma alatt lapunk megalapításán és azt népszerűvé közkedveltségűvé tették, kivétel nélkül a „BUDAPESTI HIRLAP” hoz csatlakoztak. E kipróbált hirlapírói gárdát legközelebb már új tagokkal egészítjük ki mert közönségünk pártolása lehetségessé tette, hogy a lap rendes mellékletét megnagyobbítsuk és terünk megnagyobbodván, a munkaerőt is fokozni fogjuk.

Külmunkatársaink díszes sorában többek közt helyet foglalnak:

Aggházy Károly, Ábrányi Emil, Ágai Adolf, Almási Balogh Tihamér, Degré Alajos, Dócy Lajos, Dr. Dubay Miklós, Frankenburg Adolf, Dr. Hubay Károly és Jenő, Huszár Imre, Kazár Emil, Szász Károly, Teleky Sándor gróf, Dr. Toldy László, Tolnai Lajos, Törs Kálmán.

Az új évnegyedben megkezdí a BUDAPESTI HIRLAP Rákosi Jenőnek

„A LEGNAGYOBB BOLOND”

czimű eredeti regényét, melynek tárgya az ötvenes és hatvanas évekből van véve.

A „BUDAPESTI HIRLAP” szerkesztősége mindezeknél fogva abban a helyzetben van, hogy oly érdekes lappal kecsegtetheti a magyar olvasó közönséget, mint egy se a magyar fővárosban megjelenő lapok közül. Hozzá mindezeknél olcsóbb is és így bizalommal hívja fel az olvasó közönséget előfizetésre.

Az előfizetési pénzek a „BUDAPESTI HIRLAP” kiadóhivatalához: (városház-tér 9-dik sz.) küldendők.

Mutatványszámokkal szívesen szolgálunk.

Kelt Budapesten, 1881. szeptember hóban.

Csukássy József, Rákosi Jenő,

A „BUDAPESTI HIRLAP” kiadótulajdonosai.

Apró hirdetések.

Helyben egy bormérő 100 fnt cautióval felvadásztatik.
 3 db „István gőzmalom” részvény eladó.
 Két jelenleg is szolgálatban levő felnőtt, jó családból származott német leányka, mint benne, vitéken alkalmazást keres.
 Egy pintérmester elfogadtatik.
 2 szoba, konyha a hozzátartozókkal együtt kiadó.
 Kereskedő segédek alkalmazást nyerne.
 Német ajku leánykák közvetlen a Szépirodalmi Intézetnél, még pedig kisebbek gyermekek mellé 2-3 fnt, nagyobbak a szobaleányi teendőkre 4-5 fnt havi fizetés mellett.
 Töb b kereskedő tanuló azonnal elhelyeztetik.
 Varróleánykák felvételnek.
 A hatvau-utczai kertben 1 1/2 nyilas szőlő terméssel együtt eladó.
 Vádeken jóvő Szent Mihály naptól kezdve egy korcsma több évekre hasznosbérbe kezesítik.
 Egy kis venéglő — teljes felszereléssel — itt helyben eladó.
 Iparos tanuók elhelyeztetnek.
 Az országos és heti nagy baromvási-terén egy ujonnan épült boltheiyiség, öt szobával, konyha, kamara, pincede és negyven darab lóra való istállóval kiadó. Értekezhetni irodánkban.
 Mindennemű ingatlanok eladása, hasznosbérbeadása, elcserelése közzétettik.
 Két izraelita tanuló teljes ellátásra felvadásztatik.
 20 hold új föld a homokon 1-6 évre kiadó.
 4 és fél nyilas szőlő terméssel, szüretelő edényekkel együtt eladó.
 Bármilyen nagyságu faragszok 1 krétt kifüggesztetnek.
 A főtéren 2 szoba a hozzátartozókkal együtt kiadó.
 2 ágy, 2 sifon, 1 asztal, 1 tükör eladó.
 Ilyenmő apró hirdetések 25-50 krétt, nagyobbak pedig aránylag a legolcsóbb díjak mellett felvételnek TURAY FARKAS közzétitő és tudakozó intézetben, miklós-utczá sarkán a megnevezéssel szemben. Ugyanott miadikét nembebi, jó bizonyítványokkal ellátott események megrendelhetők.

Árverési hirdetés.

Rozenzweig Ábrahám debreczeni lakos vagyonbukott csöd választmányának határozata értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy nevezett vagyonbukott csödötmegéhez leltározott és összesen 12881 fnt. 13 kr. menő activ követelések zártajánlati uton eladandók. Ezen követelések megvételére vonatkozó zártajánlatok **follyó évi szeptember 17-ig bezárólag** i. Szilágyi Károly ügyvéd csöd választmányi jegyző urnál (Miklós-utczán 1911. sz. a.) beadhatók. A követelések jegyzéke alólirott tömmegegnoknál megtekinthető.

Ha pedig a kitett napig elfogadható ajánlat nem tétetnek, ugyanazon követelések nyilvános árverés utján készpénz fizetés mellett fognak eladatni, mely árverésre határnapul **follyó évi szeptember 20-ának délutáni 3 órája a törvényszék árverési termébe** kituzetik s mely árverésre a venni szándékozók ezennel meghívotnak. Megjegyztetik, hogy akármely módon adassanak el a követelések, azoknak sem valódiagára sem fenállására, sem behajthatóságára nézve a csöd semmiféle szavatosságot nem vállal.

Debreczen, 1881. augusztus 31-én.

Des Combes Henrik.
csödötmeggegnok.
N-Várad-utczán 2154. sz. a.

Egy jó karban levő ZONGORA

kiadó. Értekezhetni a „Kigyó” czimű gyógyszertárban.

Dohányzsineg

bortaposó zsák

a legjutányosabb árban kapható **Gaszner Károly** fűszer-üzletében Debreczenben, czegied-utca.

Ugyanott kapható

VETNI VALÓ ŐSZI BÜKKÖNY.

Debreczen, 1881, nyomtatott a kiadótulajdonos **Kutasi Imre** könyvnyomdájában.

Fogfájás
csupán a
FEYTONA nézd meg
által távolítható el.
Debreczenben
Dr. Rothschnek V. Emilnél.